

Ting. Netop dette, at en saadan Skrivelse udfærdiges, uden at der i mindste Maade fra Bygningsinspektørens Side gøres opmærksom paa, at der har været en saadan Aftale, gør, at jeg har mine Tvivl om, hvorvidt denne Aftale har eksisteret.

Endnu har jeg kun nogle faa Bemærkninger at gøre. Først vil jeg takke den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelse, hvori han lovede at tage under Overvejelse og senere forhandle med Finansudvalget, om vi ikke eventuelt kunde komme til at anskaffe nogle Jernbanevogne af den gamle Type, de saakaldte Kupévogne. Jeg vil haabe, at disse Forhandlinger og Overvejelser kunne føre til, at vi faa nogle af disse Vogne samtidig med, at vi faa nogle Gennemgangsvogne, for dette har jeg ikke det mindste imod. De Folk, der have Lyst til at køre i Gennemgangsvogne, maa for mig gerne have Lov til at gøre det, men der er mange, der i Virkeligheden finde de gamle Vogne langt mere bekvemme og behagelige i mange Henseender, og de skulde ogsaa tilfredsstilles, synes jeg.

Jeg ønsker dernæst at gøre nogle faa Bemærkninger om Lokomotivbygnings-spørgsmaalet. Det er, som jeg sagde i Dagsmødet, et Spørgsmaal, vi gentagne Gange have drøftet her i Salen. Den højtærede Minister stillede nu i Udsigt, at han mellem anden og tredie Behandling vilde forelægge Finansudvalget et Forslag, som han har faaet fra et Aarhusfirma, og at der gennem dette Forslag aabnedes en Mulighed for en Forstaaelse og for, at Lokomotivbygningen kunde tages op her i Landet. Det er jo muligt, at der kan fremkomme et Forslag, som ogsaa vi, jeg og mine Partifæller, kunne acceptere. Om det bliver Tilfældet med det Forslag, den højtærede Minister hentydede til, kan jeg ikke sige i dette Øjeblik. Vi maa jo se Forslaget, men Muligheden er der. Men hvis der kommer et Forslag, som er acceptabelt for os, et Forslag, som ikke forøger Beskyttelsen udover den, der foreligger gennem den gældende Toldlov, hvis der nu kommer et saadant Forslag fra en Fabrikants Side, tror jeg, det noget skyldes den Omstændighed, at det Parti, jeg tilhører, saa bestemt har indtaget det Standpunkt, at vi ikke ville være med til en betydelig Forøgelse af Beskyttelsen paa dette Omraade, for havde vi villet være med dertil, havde vi i Virkeligheden haft Sagen ordnet, men da paa et saadant Grundlag, at vi vare komne til at give en Beskyttelse, der gik langt ud over, hvad Toldloven forudsætter.

Jeg maa i denne Forbindelse have Lov at nævne, at den lille Kommission, der for et Par Aar siden var nedsat til Overvejelse af Spørgsmaalet om Lokomotivbygning i Danmark, og af hvilken bl. a. det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Samuelson) var Medlem, kom med et Forslag, som, hvis det var blevet gennemført, vilde have bevirket, at vi havde faaet en meget betydeligt forøget Beskyttelse til en saadan Industri. Det var et Forslag, som blev meget varmt modtaget fra Socialdemokratiets Side. Forslaget gik ud paa, at der i de første fem Aar — for Resten ogsaa senere — skulde betales en Overpris; i det første Aar skulde Arbejdslønnen og Materialet efter Regning betales og desuden Generalomkostninger med 21 Øre pr. Kilogram samt Fortjeneste 6 Øre pr. Kilogram, de følgende Aar Udlandets billigste Licitationspris med Tillæg af den dertil svarende Indførselstold samt en Overpris, der udgør: andet Aar 20 Øre, tredie Aar 16 Øre, fjerde Aar 12 Øre og femte Aar 8 Øre pr. Kilogram. Derefter skulde der vedblivende betales en Overpris, som dog blev noget mindre, og den Overpris, der vedblivende skulde betales, skulde gælde, saa længe den nuværende Toldlov bestaar eller i det mindste 15 Aar efter Prøvetidens Udløb. Dette med de 21, 20 og 16 Øre pr. Kilogram saa saa uskyldigt ud, men hvis man vil omsætte det i Procentbeløb, vil man se, at det bliver en meget betydelig forøget Beskyttelse. Lokomotivkommissionen havde nemlig oplyst, at i daarlige Tider var Tilbudsprisen fra Udlandet 72 Øre pr. Kilogram af et Lokomotiv. Hvis der altsaa det første Aar skulde lægges 27 Øre til pr. Kilogram, vilde det, som det vil ses, blive en Beskyttelse af 33 pCt. plus de 5 pCt., man i Forvejen havde paa Toldloven. Den blev altsaa det første Aar 38 pCt. Andet Aar vilde Beskyttelsen plus den, man havde paa Toldloven, blive 33 pCt., tredie Aar 27 pCt., fjerde Aar 21 pCt., femte Aar 16 pCt. og derefter 15 pCt. Hvis man altsaa gaar ud fra en Enhedspris af 72 Øre pr. Kilogram, vilde det, som de Herrer ville se, blive en meget betydelig Beskyttelse, og det var ganske naturligt, at vi fra vor Side ikke kunde acceptere et saadant Forslag. I Fjor forsøgte man sig saa paa en anden Bøve, idet man foreslog, at Staten skulde gøre et Forsøg med Bygning af to Lokomotiver. Det viste sig imidlertid, at det vilde koste overordentlig meget, nemlig mindst 70,000 Kr. pr. Lokomotiv, medens man kunde købe de samme Lokomotiver i Udlandet for 39,900 Kr. plus Told o. s. v. 6,000 Kr.,